

Да ли вижда, че се нѣйде
Щастие усмива?
Да ли нѣйде го примамватъ
Надѣждитѣ праздни
Или нѣкъй пуста мѣчга
Искѣ да го дразни.
На небето вѣчъ огасва,
Зората румѣна,
Като праща послѣдния
Поздравъ на поляна.
Стоянъ търгналъ да отиди
На своето гумно,
Като искаше да мине
Доръ е още тъмно.
Юмеръ чака тамъ на пѣтя,
Дѣт' Стоянъ ще мине
Безъ послѣдния да знае.
Че тамъ ще загинае.
Юмер скоро се завтече,
Кѣт' виде Стояна;
И въ гърдитѣ му отвори
Смъртоносна рана.
Острия ножъ въ сърдцето на
Стоянъ се забива
На часътъ кръвта червена
Трѣвата облива.
Падна Стоянъ затреперѣ,
Животътъ ся мина
Той невиненъ отъ душмани
Горкия загина.
После тѣжъ побѣда Юмеръ
Отива въ селото: